

Rafflande saga om den goda häxan Rosa-Li

■ Forskarna diskuterar och är oense. Blir barnen mindre empatiska av våldsamma datorspel eller kanske till och med aggressiva eller har spelen ingen inverkan alls? Finns det några bevis? Meningarna går isär.

Mitt i den debatten få jag en bok med ett tydligt budskap. Den heter "Sagan om den goda häxan" och tar ställning. När jag söker kunskap om författaren Bianca Chiapponi ser jag att hon tillsammans med andra kulturarbetare skrivit upprepade appeller om barns och ungdomars utsatthet i en värld "med mer yta än innerlighet" som hon uttrycker det.

ORDEN UTSATTHET och innerlighet berör mig och säger något om författarens intention; att balansera barnkulturens utbud av ytlighet och våld. Med sin saga berättar hon att livet innehåller både ont och gott och att det är upp till oss att välja.

Boken har en gammal-

Händelseförloppet är ganska rafflande, bilderna talande men inte skrämmande.

dags profil, något åt Elsa Beskow-hållet och illustrationerna är intresseväckande och omsorgsfullt tecknade av illustratören Lotta Jarlsdotter.

"Flyg högt på duvans vingar till sagolandets stad/Låt fantasi och drömmar göra dig trygg och glad", så

börjar den rimmade texten som inbjuder läsaren till den idylliska småstaden Empatia, där den goda häxan Rosa-Li bor tillsammans med en katt och en duva. Tornrummet där Rosa-Li sover är en orgie i mönster, färger, tofsar och fransar.

Händelseförloppet är inte

så idylliskt utan ganska rafflande. Rosa-Li är samtidigt samhällets kloka gumma som med sina egenodlade örter och bär tillagar alternativa botemedel för människor och djur.

ITRÄDGÅRDENS hörn bor den elaka häxan Suramin, Rosa-Lis motsats. Suramin tål inte att stadsborna älskar Rosa-Li utan startar ett illasinnat skvaller om sin goda granne.

Det blir värre och värre, Rosa-Lis katt dör förgiftad och samma öde drabbar Rosa-Li. De båda kommer till en plats, i sagan kallad Själagård, som till förblandning liknar staden Empatia. Den som läst Swedenborgs visioner kan känna igen sig.

SURAMIN JAGAS från staden av förgrymmade människor tills hon stupar livlös ner i ett dike med en tom flaska som enda sällskap. Bilderna är talande men inte skrämmande.

Naturligtvis träffas de

båda damerna i den goda andra världen, "Det fanns varken tid eller lust till förtal/Att glädjas med andra var ett bättre val."

Ondska, avund, skvaller och alkohol är inte obekant för barn, det finns runt dem, i tv och i verkligheten. Ovanligare är att nya barnböcker av god konstnärlig kvalitet skapas på temat gott och ont, med en text som inspirerar till samtal om vänskap, elakhet, avundsjuka, förlåtelse och det stora temat döden, där ingen har facit.

Astrid Lindgren är en föregångare. "Sagan om den goda häxan" är välkommen och lämplig för barn från förskola till mellanåldern.

BRITT JAKOBSSON

bjakobs@swipnet.se

LÄST

Sagan om den goda häxan av Bianca Chiapponi, text, och Lotta Jarlsdotter, bild (Empatia bok & bild)

Kultur soppan

Idag! tors 12.00
Studioscenen
Storsjöteatern
da Capo
tar er med till 1942.

Kötsoppa
120:- inkl. soppa, bröd, vatten, kaffe & kaka. Veg. alt. finns.
Förköp CityShop
063-16 16 00.
Insläpp från 11.30.

ESTRAD NORR
Janteliste från måndag till måndag

www.estradnorr.se

”Sagan om den goda häxan” – det finns en del att prata om när vi läser den med barnen

Titel: Sagan om den goda häxan

Författare: Bianca Chiapponi

Medarbetare: Stange, Kristofer (form)

Illustratör/Fotograf: Lotta Jarlsdotter

ISBN: 9789197976008

Förlag: Empatia Bok och Bild

”Sagan om den goda häxan” är en barnbok som handlar om två häxor. Den goda häxan Rosa-Li som bor i ett jättefint gulligt hus och som botade sjuka i den lilla staden Empatia. Strax bakom hennes fina hus finns ett riktigt ruckel där den onda häxan Suramin bor.

Boken är elegant skriven på dikt som flyter på naturligt. Författaren är lärare och är uppväxt med dikter. Hon har fallenhet för att dikta på och hennes avspända sätt att dikta med rim tror jag kan få igång barn att också vilja rimma. Det är en av bokens stora behållningar. Bilderna är den andra stora behållningen. Lotta Jarlsdotters bilder är skönt färglagda med många små detaljer för barn att upptäcka mer och mer saker, när de bläddrar i boken om och om igen, som barn ofta gör.

Recension skriven av Rosemari Södergren on 26 februari, 2012. Kulturbloggen.